

DISKUSJONSBLAD FOR NYDALEN AKP (M - L)S MEDLEMMER, KANDIDATMEDLEMMER
OG SYMPATISØRER

NR. 2 - 1978

DENNE
AVISEN
SKAL
LESES
LESES
OG
ATTER
LESES

DERETTER
SKAL
DENNE
AVISEN
SKRIVES

AV
DEG

Innlegg står helt og fullt for forfatterens regning, og
representerer ikke nødvendigvis et standpunkt som kan
regnes som partiets, - i tilfelle noen skulle lure på det.

PARLAMENTARISKE ILLUSJONER

VED VALGET

RVs innsats i valgkampen bør etter min mening nøye vurderes i denne avisen. Vi kan trekke en mengde nyttige erfaringer av den første opptreden som deltagere ved stemmeurnene. Det kan være lett å få mye lure ideer når det gjelder valgkampens former, noe som i og for seg er bra. Likevel er det innholdet i vår politikk vi bør ta grundigst på. Hva for feil og mangler kan vi der finne ?

Ut fra egen erfaring og selve valgresultatet er det etter min mening opplagt at en god del folk som står svært nær oss politisk denne gang droppet RV til fordel for SV. Dette preget ikke minst de store byene, og om man ser på RVs valgoppmarsj her i byen er det klart at den dårlige mobiliseringen ikke kan være den hele forklaringa på hvorfor ikke fler deltok. Vi har tidligere vist at vi er i stand til å få langt fler folk på beina.

At SV ble foretrukket betydde ikke at RV ble forkastet fordi man ikke likte politikken vår, ikke stolte på oss el. l. Årsaken var derimot at en stemme på RV var "bortkastet", vi fikk likevel intet mandat. EEC-saken krevde masse motstandere på tinget, og SVs politikk var forsåvidt bra nok. Det sa til og med m-l'erne.

Kamerater. Etter mitt syn gjenspeiler dette en haug med parlamentariske illusjoner. Folk henfaller til stemmematematikk, teller mandater, stemmer taktisk og setter politikken i annen rekke. Man glemmer noe av det EEC-kampen lærte oss, at situasjonen på tinget er en gjenspeiling av forholda i samfunnet (om enn ikke i befolkningen !).

Det viste seg at mange av stortingets nei-folk ble presset av opinionen over på dette standpunkt. Omvendt vil tingfolka kunne snu om til å bli tilhengere.

Ikke bare representerer "stemmematematikkoverpolitikken" vurderinga" en illusorisk tiltro til folka på tinget. Den

representerer og en god del illusjoner om selve parlamentets betydning. Man husker ikke at det viktigste skjer utafør stortinget, og at den virkelige makta ligger helt andre steder enn tvers overfor tostrupkjellern. Det avgjørende for politikk i spørsmål som f. eks. Norges forhold til EEC er situasjonen på det økonomiske område og styrkeforholdet mellom klassene i Norge, når alt kommer til alt.

Den eneste måten å sikre et Norge utenfor EEC, og å skape en bra politisk utvikling i landet er å få folk til å "bryte med løftepolitikkerne", ta skjea i si egen hånd og stole på egne krefter (for å si det noe bombastisk).

Dette var RV alene om å propagere i valgkampen, om man ser bort fra noen tilnærmedesvis drypp fra SV. Når folk tydeligvis ikke hadde tatt denne argumentasjonen i så stor grad at de stilte politikken fremst, må man ikke da lete etter svakheter på dette punkt i vår propaganda.?

I hvor stor grad har vi for eksempel gitt folk eksempler på at makta ikke ligger på tinget.? Hvor offensivt har vi egentlig kjørt for å få folk til å begripe at bare egen kamp nytter? Om vi har kjørt på disse synspunktene (noe vi jo har), har det ikke i stor grad vært som en hale på en argumentasjon som viste alt det gode RV gikk og går inn for? I dagens politiske situasjon er det vel egentlig på disse punktene at RV skiller seg vesenteligst av fra SV, og på disse punktene burde vi etter min mening markert vårt syn sterkere.

A ■

KRITIKK AV DET FØRSTE NUMMER AV AVISA

Et av formålene med denne trykksak skulle være å gi sympatisørene større mulighet til å delta i debatten i laget. Det tok man ikke hensyn til i det første nummer.

Sikkerhetsmessige hensyn tilsier dessuten at man ikke ut av avisa kan slutte seg til opplysninger som f. eks. hvor mange smålag (stedslag) partilaget omfatter. Det er politikk som skal diskuteres. Og innlegg undertegnes selvsagt med alt annet enn ens eget navn.

For å sette det hele litt på spissen: Om den kjære Micael i VG får tildelt et nummer av dette skjønnerlitterære produkt, skal han få en helvetes vanskelig jobb når han prøver å bruke det mot oss !

HVORFOR DANNE

PARTI ?

Jeg har ofte vært imponert over SUF(m-1)s aktivitet og dristighet i politiske spørsmål. Jeg har forstått at man la stor vekt på skolering og aksjonspreget virksomhet, og syntes det var bra at man la så stor vekt på utenomparlamentarisk aktivitet. Jeg hadde stor tro på dette arbeidet og mener at nettopp dette var mulig da man ikke brukte opp kreftene på partipolitisk aktivitet.

Så ble AKP(m-1) stiftet, og jeg begynte å tvile på om denne organisasjonsformen hadde framtida for seg. Når man danner parti å begynner å konkurrere om å samle stemmer ved valg så får man ikke så fri stilling lenger. Faren er tilstede for at man ikke tør å ta klare og "upopulære" standpunkter av frykt for at folk vil bli redde og ikke stemme på AKP(m-1).

Dessuten kan selve partiarbeidet - spesielt for et lite parti - ta for mye krefter. Bli partiet representert f. eks. i kommunestyret, følger det foruten møtene der med deltagelse i styrer og utvalg, noe som ytterligere vil ta tid og krefter.

Faren er tilstede for at partiet ikke får krefter nok igjen til kontakt med grasrota, til skolering og aksjoner.

Mitt spørsmål er så om man ikke kan arbeide best uten å være et parti, men en organisasjon som SUF(m-1) var før AKP(m-1) ble dannet ?

SV'er

PLAKATKLISTRING - BRA PROPAGANDA

ELLER TILGRISING ?

La meg for ordens skyld slå fast at plakatklistring stort sett er ulovlig her i byen. Denne artikkelen er altså ikke å oppfatte som en oppfordring til lovbrudd. Juridisk sett er spørsmålet greit å besvare. Men vi må besvare spørsmålet politisk. Om en lov er vedtatt behøver det ikke nødvendigvis å bety at vi er enig i den.

Så vidt jeg vet har diskusjonen blant denne avisens leserkrets i stor grad gått på å vurdere hvorvidt det at folk syns det er stygt eller det at folk blir presentert for politikken vår på plakaten er det viktigste. Har man så møtt et par personer som snakker om tilgrising så sier man at "plakatklistring bare skader saka vår". Har man møtt et par som er imponert over hvordan RV preger bybildet syns man "tilgrisinga" er i sin skjønneste orden.

Jeg tror spørsmålet bør sees i litt større sammenheng. Før var en frisk plakatkrieg en akseptert del av en valgkamp. Bruken av plakater har lange og fine tradisjoner i arbeiderbevegelsen. Før skrek man ikke som i dag over seg om tilgrising og truet mannen i gata med at skattepenga hans måtte brukes til å få vekk styggdommen. I "gamle dager" klistra AP-folk plakater så de så mann med ljå'n.

Hvorfor går så de etablerte politikere (i ordets verste forstand) samlet inn for å stanse denne formen for valgkamp? Er de plutselig blitt frelste naturvernere som føler et stort og tyngende ansvar for byens ærverdige lyktestolper? Selvsagt ikke.

Årsaken er rett og slett at om man klarer å stanse plakattoppsettinga er det noe som rammer de små partiene med mye aktivister, men ikke de store med mye penger. De har allikevel nok muligheter til å nå ut gjennom de etablerte kanaler. Og vil de ha plakater finnes jo kostbare reklame-tavler som kan leies.

Dette er også årsaken til at man ikke nøyer seg med å "kriminalisere" plakatklistring rent lovmessig, men følger opp i avisene og fra myndighetenes side for å kriminalisere klistringa i vanlige folks øyne. Man skylder på byens utseende og stanser en av de muligheter "demokratiet" har til å fungere. Egentlig minner det mye om min tid på skolen. Der meddelte rektor oss at "utdeling av løpesedler er forbudt fordi det søpler til slik i skolegården".

Man kan si at spørsmålet om plakatklistring er lite når det gjelder å nå ut til folk med politikken, - at det er uviktig

sett i samband med spørsmålet om "ytringsfrihet". Men jeg mener det føyer seg inn i et større mønster. Folk blir oppdradd til å se på det som presenteres i radio/TV som objektivt. De blir oppdradd til å se på det som presenteres i de etablerte dagsaviser som (kanskje noe fargede men dog) nyheter og opplysninger. Det som står i Klassekampen regnes som propagande, og det som utdeles på stamd om mulig enda verre propaganda, mens løpesedler i postkassa er papirsøl. Kort sagt: Borgerskapet og dets partier, - DNA selvsagt medregnet - søker litt etter litt å få monopol på de "seriøse" informasjonskanaler og diskreditere andre kanaler i folks øyne.

Denne utviklinga sloss vi mot, f. eks. ved å utvikle og utbygge Klassekampen. Men denne utviklinga sloss vi ikke mot om vi uten videre aksepterer at "plakatklistring er tilgrising og skader vår sak".

"hørst"

PS. Denne artikkelen er skrevet i en "sånnoogsånnerdetstil". Standpunktene i den er selvsagt like diskutabile for det.

PARTIET OG DISTRIKTET VI

JOBBER I

Et problem vi har oppsummert er at våre røtter i det lokale miljø og vår deltagelse i det som skjer på det lokale plan innen boligdistriktet her omkring er for svak.

Som kommunister skal vi stå fremst i folkets kamp, også i det lokale miljø. Det har vi i for liten grad gjort innen lagets område (rett skal være rett: enkelte hederlige unntak finnes). Etter min mening bør diskusjonsavisa vår brukes til å rette opp denne situasjonen.

Det finnes nemlig lokale problemer som bør tas opp (om noen skulle tru noe annet). Det pågår boligkamper i distriktet. Det er imidlertid spørsmål om å spre informasjon om hva som skjer, både til medlemmer og andre som er knyttet til partilaget, - og å utvikle et kollektivt ansvar for å løse strøkets problemer.

Hvor mye vet hver kamerat for eksempel om det planlagte Sandaker-Senteret mellom Sandaker og Torshov.? Eller om saneringsplanene for Bjølsen ? Eller om aksjonen mot festeavgifta og husleiesøkning, en aksjon som berører store deler av beboerne i distriktet ?

De av kameratene som har litt peiling på eller er direkte innblandet i noen av disse sakene har etter min mening plikt til å bruke diskusjonsavisa til å spre opplysning og reise diskusjon om disse problemene.

P

ET PROBLEM UTEN INTERESSE ?

I det første nummer av denne diskusjonsavisa reiser en kamerat følgende problem: På den ene sida ønsker vi å være en organisasjon for "vanlige folk", et parti der enslige mødre med flere unger, folk med vanskelige arbeidsforhold og arbeidstid skal føle seg hjemme, og om de politisk har forutsetninger for det inneha tillitsverv. På den andre siden er vi et parti som har store mål, og store oppgaver å løse.

Tillitsverv vil erfaringsmessig være krevende tids- og arbeidsmessig, hevder kameraten, og stiller spørsmålet: Betyr det at vi for hvert "valig folk" vi har i en slik stilling må ha en heldags superaktivist som tar den delen av jobben det "vanlige folket" ikke rekker over ?

Red. håper ikke så er tilfelle, og oppfordrer herved våre lesere til å gi uttrykk for sitt syn på spørsmålet. Er AKP(m-l) bare for hardt-arbeidende super-kadre ? Er det ting vi kan rette på i vår arbeidsstil ? Skriv inn !

red.

EI AVIS UTEN NAVN ?

Vi har ennå tilgode å motta et eneste seriøst forslag til navn på denne avisa, og det vil ikke bli fastlagt før leserkretsen i det minste har gjort et forsøk på å vri hjernen. Om så ikke skjer er man avhengig av at undertegnede får en lys ide, - noe som er ytters sjelden.

I verste fall får partilaget en navnløs avis!

red.

SPØRSMÅLET OM FESTEAVGIFTA

HVA ER GJORT OG HVA BØR GJØRES ?

BØR
LESES
AV
ALLE

De fleste har vel oppdaget at det blant stopparten av beboerne her i distriktet organiseres en kamp mot festeavgifta. For alle progressive i området bør dette være en viktig sak. Her har vanlige beboere etterhvert samlet opp så mye berettiget motvilje mot kommunens politikk og den økonomiske situasjon deres borettslag er trent opp i, at intet har kunnet stoppe deres forsøk på å organisere motstand.

Forhistoria er lang og interessant. Kort fortalt: Det gjelder i første omgang ca. 5000 husstander på Sagene, Torshov, Åsen, Rosenhoff og i nærheten. Husene ble bygd for 50-60 år siden med stor kommunal stønad. Dette hjalp imidlertid ikk, - folk hadde likevel vanskelig for å klare sine økonomiske forpliktelser, noe som førte til at man både i 1930 og 1940 kjempet gjennom 10% husleiesenkning. Selv om kommunen eide gårdene på denne tiden, ble de ikke vedlikeholdt av kommunen.

Gårdene ble i 1951 solgt til beboerne, - tilsynelatende for en billig penge. Men kommunen beholdt jorda for å kunne kreve inn festeavgift (leieavgift). Grunnet den dårlige forfatning gårdene var i og den økonomiske yteevne folk hadde ble denne avgifta etter vedtak i formannskapet satt lavt.

Etter avtale skulle avgiftssatsene reguleres i 1961. Dette ble ikke gjort, men i 1964 forlangte kommunen dette. Etter mye om og men lyktes det beboerne å avvise dette kravet, og få justeringen utsatt til neste avtalte justeringsår, 1971. Til gjengjeld ble vi lurt til da å godta høyeste lovlige takst når den tid kom.

Men allerede før 1964 arbeidet Oslo kommune med forslag til en ny prislov som omsider ble vedtatt i 1970. Og etter denne nye loven ble den høyeste lovlige takst vesentlig høyere enn den gamle. Det borettslagene godtok i 1964 var dermed noe totalt annet enn hva man ble presentert for når ny justering skulle foretas !

Kort sagt: Den festeavgift kommunen i dag forsøker å få oss til å betale er høyere enn hva den ville vært om vi hadde bedt

om å få regulert avgifta i 1961, og også høyere enn hva den ville vært dersom vi hadde fått full avgift i 1951. Dette er horibelt, og våre forretningsførere (Oslo Boligforvaltning osv.) har kjempet med juss mot dette i flere år. En rettsak er nå muligens under oppseiling.

Denne utviklinga er en følge av at Oslo kommune har nektet enhver forhandling om saken, det vil si å ta opp de politiske sidene som ligger bak.

I vinter ble det derfor tatt opp forsøk på å organisere en aksjon på grunnplanet som kunne virke som politisk press. Målet med denne er generelt at de folkevalgte (bystyret, formannskapet) skal ta opp saken. Dette vil kunne understreke de politiske sidene og åpne muligheter for forhandlinger. Konkret er målet å få våre borettslag i en bedre økonomisk stilling, slik at gårdene kan bli vedlikeholdt på en forsvarlig måte.

Det er nedsatt en "Festeavgiftskomite" som skal være drivkrafta i dette arbeidet. Inntil nå har ca. 10-11 borettslag fullført aksjoner i sine hus, - avholdt ekstraordinære generalforsamlinger eller drevet underskriftsaksjoner. Men 20-25 borettslag har bare delvis kommet i gang med dette arbeidet.

Det det på det nåværende tidspunkt skorter på er noen få ildsjeler som kan ta kontakt med styrene eller andre aktive i borettslagene, slik at underskriftslistene kommer fram til alle. Det arbeides og med å få trykket ei informasjonsavis som skal spres. Til dette trengs skriveføre, samt folk med turnsko.

HVA SKAL DU GJØRE ??? Sitte og vente og håpe at dette går bra ? Nei ! Om du bor i en av de berørte boligene så snus opp et av medlemmene i Festeavgiftskomiteen og tilby deg å hjelpe til. Si som sant er at dette er en udmerket sak, og at det er udmerket at noen har hatt pågangsmot til å starte. Erfaringene med innsamling av underskrifter er svært positive, så godt som alle skriver under. Folk er glad for at noen tar opp deres behov, og man blir kjent med fantastisk mange som blir venner i tida framover (og det har vi vel alle behov for, eller hva)

En som jobber mot festeavgifta.

VALGKAMPEN PÅ
VESTSIDA AV ELVA

Valgkampen begynte for alvor i midten av juni da AKP'ere sammen med endel sympatisører i distriktet stifta ei lokal valgkampgruppe for RV. Det var klart fra første stund at det var en del sympatisører i distriktet som var interessert i å arbeide aktivt, og det ble alt på første møte lagt opp et realistisk valgkampopplegg med planer om stands hver uke, gruppemøter hver 14. dag, døraksjoner med valgkampaviser og mulighet for åpne møter.

Valgkampen som helhet ble selvfølgelig preget av at den foregikk i ferietida, - det varierte sterkt fra periode til periode både hvem som var aktive og hvem som var ledende i arbeidet. Disse vanskelighetene tatt i betraktning, synes jeg imidlertid at vi har grunn til å være fornøyd med det vi klarte.

Målsettinga for valgkampen slik vi fortod den var: 1) Spredning av propaganda. 2) Knytte til oss folk fra distriktet. 3) Samle stemmer for å få en mann på tinget.

Når det gjelder punkt 1) synes jeg vi løste denne oppgaven nokså bra. Vi hadde stand hver lørdag, først i Mogt., senere på Sagene. Vi avholdt to RødBuss-møter sammen med RV sentralt, det ble solgt en god del KK og vi dekket Sagene-Bjølsen pluss store deler av Nydalen, Ullevål, Tåsen og Korsvoll med valgaviser.

Den første delen av valgkampen hang vi endel igjen i arbeidsstilen fra EEC-kampen og satset mye på lokale saker og kvalitativt arbeid. Vi manglet den politiske forståelsen for det særegne ved et stortingsvalg. Etter at dette ble tatt opp og diskutert ble det retta opp. Standen ble flytta fra Mogt. ned i Sagene sentrum, og vi la om den muntlige propagandaen til mer rikspolitiske saker av typen moms og trygdepolitikk. Vi delte oss dessuten i små valgkampgrupper og fikk fart på døraksjonene med valgkampaviser.

De to åpne møtene var begge preget av teknisk svikt. Delvis kom dette av dårlig planlegging fra vår side, delvis var det svikt fra RV sentralt. På det første møtet kom det i tillegg til oss aktas en IO-15 stykker, - stort sett folk som ble mobilisert like før møtet begynte. Til det andre kom det ca. 40 hvorav en del hadde oppsøkt oss aktivt. På begge møter var de politiske apeller gode.

I løpet av valgkampen knyttet vi til oss flere bra folk fra distriktet.

Når det gjelder punkt 3) var det til sammen ca. 100 fra det distrikt vi har drevet valgkamp i som stemte RV. Tar vi med Tåsen og Korsvoll blir tallet enda større. Tatt i betraktning at distriktet er prega av eldre mennesker som i en årrekke, ja hele sitt liv har støtta AP og NKP synes jeg dette er et bra resultat.

Økonomi: Vi hadde hele tiden spørsmålet om økonomien klart for oss, og arrangerte utlodninger samt samlet inn penger på alle møter. Vi kunne sikkert ha samlet inn mer, men jeg synes likevel at vi gjorde en hederlig innsats.

Politiske motsigelser: Vi hadde stort sett gode politiske diskusjoner på alle møter, og de fleste motsigelser ble løst. To spesielle motsigelser kom opp helt mot slutten, og disse ble ikke løst.

Det ene dreide seg om plakatklistring. En del mente at dette var galt. Det ble pekt på at massene kom med kritikk fordi RV-plakater var miljøforurensende. Dette burde ihvertfall tas opp til diskusjon.

Den andre motsigelsen ble ikke stilt skarpt, men endel mente at vi i valgkampen hadde hatt en tendens til å være noe passive og lite på offensiven. Det ble stilt spørsmål ved om vi ikke hadde undervurdert den politiske betydningen av å få en representant inn på tinget og at vi f. eks. hadde en tendens til ikke å ta skikkelige diskusjoner med folk som sa de ville støtte SV, men kanskje noe ensidig støtte dem på at dette var en god ting. Dette er noe som må diskuteres videre. Vi er interessert i synspunkter fra alle som leser diskusjonsavisa.

"W [REDACTED]"

SLADDER-

SPALTA

Det er kommet red. for øre at det i distriktet finnes folk som selv regner seg som kommunister og marxist-leninister og enmå ikke har fått ordnet sitt Klassekampen-abonnement. Det stemmer vel ikke ?

RVs første landasavis regner jeg ble spredt i 4-5000 eks. på Torshov og Sandaker. RVs fylkesavis ble spredt i ca. 8000 eks. Torshov og Sandaker ble nær fullstendig dekket, og en del ble utdelt på Rosenhoff.

Ungdomsavisa ble utdelt på Sandaker skole, og kvinneavisa utafør varehuset på Sandaker. Begge avisene ble dessuten spredt på stand.

Det har vært et par bedriftsutdelinger på morrakvisten av RVs faglige løpeseddel. Dette har vært dårlig organisert, men en del av bedriftene i Nydalen er ihvertfall blitt dekket.

"Rød buss" besøkte Torshovparken. Vi hadde delt ut noen løpesedler og satt opp noen små plakater, men oppmøtet var skralt. Noen få voksne kom, samt en drøss unger og en del ungdom, siden vi spilte progressive plater før Rød Buss-møtet. Unga fikk ihvertfall se røde flagg !

Vi har hatt stand på Torshov de siste 5 lørdager før valget, og på Sandaker de siste tre lørdager.

So

SELG KLASSEKAMPEN !

HVA OM VI GJORDE ALVOR AV EN IDE SOM HAR EKSISTERT EN STUND, FASTE KK-STANDS HVER LØRDAG PÅ TORSHOV OG SAGENE, SÅ FOLK BLE VANT TIL Å FINNE AVISA DER ?

VI KUNNE STÅ DER PÅ RUNDGANG, OG JEG TROR DET VILLÉ VÆRE ET BRA TILBUD BÅDE TIL MEDLEMMER OG SYMPATISØRER, DA VI HAR HATT BEHOV FØR Å KOMME LITT MER UT OG DISKUTERE KOMMUNISTISK POLITIKK MED FOLK I DISTRIKTET.

ET PAR RØDE FLAGG PYNTER DESSUTEN OPP PÅ GATEHJØRNENE I RUSHTIDA.

NESTE NUMMER AV DENNE AVISA AVISA KOMMER UT

først når innleggene til den kommer inn.

Innlegg leveres til den som har ansvaret for avisen, eller til studiesirkellederen for viderebefordring.

red.

